

ofcet, ženitvovanje.	pucati, osnažiti.
ofer, darovanje.	pufer (pri železniškem vozu)
oferten, gizdav.	buháč.
ofert, napuh.	pukelj, grba.
orenga, red.	purfelj, smodnik.
oširati (konja), opraviť.	purgermajster, župan.
Packa, madež.	pušeljc, šopek.
pajnhof, kolodvor.	Rajf, obroč.
pakelc (punkelj), zveženj.	rajfenk, dimnik.
pankeljc, trak.	rajfenkirar, dimnikar.
panorama, svetozor.	rajtati, računati.
papendekel, lepenka.	rajža, pot.
partecetelj, osmrtnica.	ravbar, ropar.
paver, kmet.	ravfati, rovati se.
pavola, bombaž.	regeljca, pravilo.
pecirk, okraj.	regirati, vladati.
pecirkhauptman, okrajni glav- var.	regulator, ravnalec.
pedenarca, postrežnica.	rendezvous, sestanek.
pedenati, streči.	ribežen, strgalnik.
pedentar, sluga, strežaj.	ribati, strgati.
peglati, likati, gladiti.	ringeljšpil, vertiljka.
peglezen, likalnik.	rihta, sodnija, jed.
percajt, zgodaj.	rihter, sodnik.
penzelj, čopič.	rihtati, ravnati.
peštelati, naročiti.	rihtik, prav.
pild, podoba.	rinka, prstan, obroček.
pir, pivo.	rištetenga, oprava.
plàc, trg.	riteršporn, ostrožnica.
plajšteft (glej blajštift).	rom, okvir.
pôs, potni list.	ror, cev.
povšter, blazina.	rostbratelj, bržrla.
prajzelberen, močičevje.	rukati, trgati, rovati.
praktikant, vežbenik.	Servet, prtič.
prata, pečenka.	sofler, šepetalec.
platelj, list.	soldat, vojak.
pob (poba), fant.	šac, zaklad.
poden, tlak.	šacati, ceniti.
pogen, pola.	sajba, šipa.
pogirvati, zahtevati.	šajtrga, samokolnica.
polbilar, brivec.	šalca, skledica.
polbirati, briti, obriti.	šefla, zajemalka.
polken, stemnice.	šekast, lisast.
pôn, železnica.	šenkati, podariti.
preša, stiskalnica.	šikoven, pripraven.
priftošeli, denarnik, listnica.	šilkrota, želva.
prif, pismo.	šimfati, zmerjati.
priftrigar, pismonoša (listár)	šintar, konjederec.
prond, prisad.	škatlja, zaklopnica.
pruh, kamnolom, kila.	šlegel, stegno.
pucati, znažiti.	šlingati, prepletati.

Pride še.

Ironija.

Bil je to nenavaden prizor.

Sedel je pred glasovirjem kakor sivolas, siromašno oblečen delavec, zopet po doljih tridesetih letih. . .

Oj, da bi ga mogla tako naslikati!

Igral je; kaj, ne vem. . . Se žuljavimi rokami je udarjal ob tipke in v sanje zatopljen, nemo zrl pred se.

Po bledem, nagubanem lici prelivala se je bolestna rudečica, glava se mu je zibala v taktu, tako, da so se mu vsuli dolgi sivi kodri preko čela in preko očíj. . . . A on tega uže več zapazil ni, oči je imel zaprte. . . .

Melodija segala mi je globoko v dušo, in misli so mi uhajale nazaj, nazaj v prošle čase, katerih nisem preživela jaz. . . Hladno me je spreletavalo po životu. Turbni zvoki pa so mi zveneli na uho, kakor votlo ječanje in potlej kakor otožno, v daljavi se izgublajoče tožbe. . .

Gledala sem ga nepremično; on se je pa smehljal in mirno igral naprej. . . Je bil li to porog obupa ali nasmeh srčnega miru?

Ne vem. . . Lahneje in lahneje donela je melodija in se naposled popolnoma izgubila.

Pogledal me je hvaležno, solzé se, nasmehnila sva se oba. In šel je. . .

Bil je nekoč učitelj, postal manj, še manj: rudar in sedaj. . . . Pravijo, da je duševno bolan, da je bil nekoč zelo nesrečen. Ko sem ga vprašala indiskretno zakaj? tedaj se je nasmehnil, tako čudno, tako neizrecno čudno in vedela sem, da je bil to smeh — ironije.

Viola.

Iz velikomestnega življenja.

Načrtal — S—

III.

Zakaj plačeš mlada, lepa ženska ob zibki svojega prvorojenca? Mala, siromašna je sicer tvoja sobica, a priča nam o marljivem, poštenem delovanju. — Solnce sije tako žarko na zemljo, ki se je nakitila z vsem lepim novim pomladanskim cvetjem, da se pač uzradosti čloško srce, a tebe ne predrami iz žalja. Niti trkanja na vrata ne čuješ, komaj zapaziš, da se otvoré in da stopi v sobo lep, mlad, bogato opravljen gospod. Zakaj ne odzdraviš, zakaj se ne zmeniš za prišleca?

„Ana, še jedenkrat, zadnjič pridem. Odpusti, a izpoznavaj, da ni mogoče drugače. Kar je bilo, bodi nama kakor sladke sanje. Vsaj tega ne smeš in ne moreš zahtevati, da zaigram vso svojo srečo, da odstopim od bogate ženitve, da si uničim svojo bodočnost. Skrbeti hočem za te in za otroka, a ločiti se morava.“

Seveda, njegova sreča in prihodnost to zahteva. A kaj je vprašala ona po svoji sreči, po svoji bodočnosti, ko se mu je udala — zaupala je le na njega in ga ljubila. . .

Bridko se zaihtiš, mrzlo mu podaš desnico ter